

TÁvirat

A Tamási Áron Általános Iskola, Gimnázium és Német Nemzetiségi Gimnázium lapja

KEDVES TAMÁSISOK!

Április nemcsak a húsvét, de a várva várt tavaszi szünet hónapja is. Reméljük, hogy sikerült kipihenni magatokat ebben a szünetben, és újult energiával várjátok a hátralévő két hónapot. Az elmúlt néhány hét is eseménydús volt iskolánk életében, erről számolunk be ebben a lapszámban. Továbbra is minden hírnek és cikknek nagyon örülünk, hiszen ezt a lapot nektek készítjük, várjuk a jelentkezéseket a tamasi.suliujsg@gmail.com email címen.

Néhány sikeres sporteseményről is beszámolunk, sőt elindítjuk sportrovatunkat, melyben elsőként mindenki kedvencével, Varga Mátyás tanár úrral készítettünk interjút. A lelkes 9.n osztály, a tanárnőjük, Tóthné Vadai Edina segítségével húsvéti programon vettek részt, ezzel megteremtve a tavaszi hangulatot.

A havi nagyinterjú Láncki Márton 11.b -s diákkal készült, aki az irodalomról és saját nézeteiről mesélt nekünk. Tudományos rovatunk is újabb izgalommal vár titeket. A szórakoztatást ismét egy novella és a tavaszi virágszedést bemutató cikkünk szolgálja, remélem, tetszeni fog nektek.

Jó olvasást kívánok!

Lukács Anna (9.n)

A Szerkesztőbizottság vezetője

HÍREK

Mindenekelőtt szeretnénk gratulálni diáktársainknak a Curie Kémia Emlékversenyen elért eredményükhöz, Helezsta Vince dobogós helyezéshöz és Kérszigeti Zsuzsanna, újságírónk 10. helyezéshöz. Emellett gratulálunk minden diáknak, aki részt vett a Szabó Lőrinc-Nyitnikék szavaláson, ezzel Guinness World Recordot döntve.

Ápr. 16. – Holokauszt emléknap

Ápr. 17.-25. – Tavaszi szünet

Ápr. 29. – Osztályozó értekezletek (12. évf.)

Ápr. 30. 11:00 – Ballagás (3 óra tanítás, 4. óra ballagás)

Máj. 5.-23. – Írásbeli érettségi vizsgák külön kiírás szerint

Máj. – Német csereprogram 9.a német diákok fogadása

Máj. – Hegyvidék olimpia

Máj. 15. – Tamási Est

Máj. 17. – Tanítás nélküli munkanap, Nyelvek napja

Máj. 19.-23. – Határtalanul program (7.osztályosoknak)

A HÓNAP INTERJÚJA – LÁNCZI MÁRTON 11.B

Eheti interjúnkban egy olyan iskolatársunkat kérdezem, aki az irodalom terén már rendelkezik sikerekkel, hiszen decemberben például felolvasó estet tartott a MANYI kulturális központban. Lánczi Márton a fordítóversenyen is szép sikert ért el. Erről és sok minden másról kérdeztem:

- *Mióta része az irodalom az életednek?*
- Mérnöknek készültem, nulladikban kezdtem el először az irodalommal foglalkozni, az első úgymond ősélményem Radnóti volt, még nyolcadikban. Az akkori verseimnek még nem volt túl sok értelme, esztétikailag sem volt megfogható, de miután átlendültem ezen a ponton, elkezdtem fejlődni. Úgy gondolom, hogy mindenki versekkel kezd, a saját „kis” problémáinak megfogalmazásával, amit aztán majd elbogatellizál a későbbi időkben. Utána volt egy időszak, amikor a filmezés is érdekelt, de ez egy idő után elkezdett eltűnni az életemből.
- *És milyen típusú műveket szoktál még írni?*
- Szerintem, ha valaki irodalommal vagy költészettel foglalkozik akkor ne csak a saját problémáival foglalkozzon, úgy gondolom, hogy ezt Petőfi fogalmazta meg igazán jól, a 19. század költőiben, hogy az irodalom alapvetően arra van, hogy a közélettel foglalkozunk, vagyis, a közéleti szerepvállalás a legfontosabb. Éppen ezért, szerintem az a lényeg, hogy cenzúrázatlanul mondjuk el a véleményünket a világ dolgairól.
- *Miről szól a kedvenc műved, amit valaha írtál?*
- Én inkább arról tudnék beszélni, hogy rám mi volt a legnagyobb hatással. József Attila nagy kedvencem, ahogy már említettem, Radnóti volt az első, aki miatt igazán elkezdtem az irodalom iránt érdeklődni, de József Attilától vettem át igazán sok mindent, aztán jött Madáchtól az Ember tragédiája, amit tizedikes koromban olvastam, az is nagy hatással volt rám. De a kedvenc témám, amivel szeretek foglalkozni, az a teológia és a vallás.
- *Ki a kedvenc íród/költőd?*
- Természetesen József Attila, de ha kortársról beszélünk akkor valószínűleg az ismert humorista, Bödőcs Tibor, aki könyveket is ír.
- *És miért pont József Attila?*
- Szerb Antal mondja a Magyar irodalomtörténetben, hogy: „Egy ember sorsa túl kevés ahhoz, hogy ennyi fájdalmat okozzon, mint amennyi megjelenik József Attila verseiben, és csak az tud ennyire szenvedni, aki mindenkiért szenvedett.” Az, hogy nem ő vállalja fel a messiás szerepét, a költészetben, mégis mindenki számára tud messiás lenni, én úgy gondolom, hogy zseniális átélhetővé teszi a fájdalmát.
- *Mesélnél egy keveset a felolvasó estedről?*
- Az volt a címe, hogy „Anyu mesélj nekem”, ami az egyik versem címe, a korai költeményeim közül. Egyébként olyan téma, amivel még szeretek foglalkozni, az a szülő-gyermek kapcsolat. Ha valaki tervez ilyen felolvasó estet csinálni, én ezt tudom ajánlani: ne vegyük túl komolyan saját magunkat, én például egyáltalán nem veszem komolyan magamat, ilyen szempontból én pontosan tudom, hogy mennyire nyomorult dolgokról tudok beszélni. Éppen ezért tartom fontosnak, hogy ne csak leadjam magamról az anyagot, mintha egy irodalom tétel lennék. Alapvetően szerintem az a lényeg, hogy mindig alázattal tudunk lenni a saját munkánk terén, bármilyen témában.
- *Pozitív élményként tekintesz erre az estére?*
- Bármennyire is problémás volt a szervezés, mindenképpen azt mondanám, hogy pozitív volt, mert egyrészt teltház volt, másrészt pedig úgy gondolom, hogy mindenkinek jó élmény volt.
- *Hogy képzeljük el egy ilyen estnek a menetét?*

- Fellépett egy zenekar, volt rajtam kívül egy másik felolvasó, aki szintén a műveiből osztott meg néhányat, miután felolvasta a műveit, elmondta, hogy mire gondolt amikor ezeket írta. Én inkább próbáltam lazábban dumálni, viccelődni, jó hangulatot teremteni.
- *Milyen érzés volt ennyi ember elé kiállni?*
- Mivel én nagyon sokáig színésznek készültem, bennem ez nem okozott nagy feszültséget. Jó érzés, hogy ennyi embert érdekelt, az én szemléletem a világról.
- *Mit gondolsz, irodalommal szeretnél foglalkozni a jövőben?*
- Ebből nagyon kevés ember tud megélni, úgyhogy valószínűleg nem. Inkább valami, amire emelt törivel tudok menni, valahogy próbálok elkerülni az ELTE bölcsészkarát, szeretnék valami kézzelfoghatóbb tudományt tanulni. De nyilván hobbiként mindig is része marad az irodalom az életemnek, és igyekszem benne minél inkább fejlődni, szeretnék ezzel azért a jövőben aktívan foglalkozni, ha lesz rá lehetőségem.
- *Te választottad azt a francia művet, amivel a fordítóversenyen dolgoztál?*
- Nem én választottam. Akkor találkoztam először azzal a szöveggel. Számomra egészen komolytalan volt a szöveg. Lényegében egy blog bejegyzést raktak elé, a pandémia alatti bezártságról, amit egy író írt ki. Én ezt nem tudtam túl komolyan venni, a fordításomat azért nyilván megcsináltam, valahogy jól is sikerült. De nem állt hozzám túl közel a tartalma. Bármilyen regényrészletet szívesebben fordítottam volna. A fordításban az egyetlen hozzáadott érték az, hogy minél szebben írjuk le a saját nyelvünkön azt, amit valaki már másik nyelven megírt.
- *Egyébként mennyire beszélsz jól franciául?*
- Most fogom letenni a B2-es vizsgát, erre irányulóan elég erős a nyomás a tanáraim részéről. De az biztos, hogy fontos letenni a nyelvvizsgát franciából.
- *Mi a terved a következő időkre?*
- Jogot szeretnék tanulni, oda nem könnyű bejutni, meglátjuk, hogy fog sikerülni.
- *Mit tartasz még fontosnak elmondani?*
- Talán azt, hogy a mai világban mindenki kicsit többet hisz magáról, mint a valóság, ha például az irodalmat vesszük alapul, akkor mindenki Ady akar lenni. Szerintem nagyon fontos az alázat, ebből elkelne kicsit több a világban.
- *És mi a kedvenc könyved, amit valaha olvastál?*
- Salingertől, a Rozsban a fogó (korábbi címén a Zabhegyező, a szerk). De jelenleg Bödőcs Tibor a kedvenc szerzőm. Egyébként nagyon szeretem a novellákat, nagy kedvencem a Máriaó és a varázsló, Thomas Manntól.
- *Mit javasolsz azoknak, akik most vágnának bele az írásba?*
- A legfontosabb tanácsom, hogy ne akarjanak bármi áron valami újat írni, hiszen már nagyjából mindent megírtak, és ismét azt tudom mondani, hogy ne akarjanak feltétlenül Ady-k lenni, hanem találják meg a saját hangjukat. És ne azért akarjanak olvasni, hogy ezáltal értékesebb emberek legyenek, hanem azért, hogy így is többet tudjanak visszaadni a világnak.

Lukács Anna (9.n)

A SPORTPÁLYA FELAVATÁSA

A Tamásiban néhány héttel ezelőtt került sor az új sportpálya megnyitójára. A sportpálya felszerelésére a támogatást egy pályázat során nyerte el iskolánk.

A megnyitón jelen volt iskolánk volt igazgatóbője, Hajnal Gabriella, aki jelenleg a Klebersberg Központ elnöke, a jelenlegi igazgatónő Szebeniné Orsányi Beatrix, illetve a tankerület igazgatója is megtisztelt minket. A megnyitó során mindegyiküktől halhattunk egy-egy beszédet arra vonatkozóan, hogy hogyan járul hozzá a sportpálya az iskolánk egészségéhez, elmondták a használatának szabályait és különösen kitértek arra, hogy vigyázzunk erre a pályára, mert nem minden nap kap az iskola egy ehhez hasonló fejlesztést. A beszédek után elvágták a szalagot és hivatalosan is megnyílt a sportpálya. A megnyitót a 11/a osztály néhány tanulójának bemutatója zárta, ez minden jelenlévőre lelkesítőleg hatott.

Rajncsák Renáta

SPORTROVAT

A Tamási csapata a röplabda és a foci bajnokságon

Az utóbbi hetekben lezajlottak tankerületi sportversenyek, iskolánk csapatai kimagaslóan szép eredményeket értek el. Varga Mátyás tanár úr, aki egyben az edzője is a csapatoknak, erről mesél nekünk:

- Tanár úr, mesélne kérem egy kicsit a röplabda kupáról, ami részben nálunk volt megtartva?
- Három csapat mérkőzött meg, itt nálunk és három egy másik iskolában. Az Osztrák iskola, a TE Gyakorló és a mi iskolánk volt ebben a körmérkőzéses felépítési rendszerben. Az első meccset az Osztrák ellen játszottuk, sajnos döntő szettben alul maradtunk, ezt követően a TE játszott az Osztrák ellen, mi pedig pihenhattünk, ezt az időt kihasználtuk arra, hogy egy-két dolgot megbeszéljünk a srácokkal. Kíváncsi voltam a véleményükre, hogy mi az, amit ők hiányolnak mi az, amiben jobbak tudnánk lenni, mint az ellenfél csapata. Azt beszéltük, hogy még több kommunikációval, még több összetartással és még több pozitív energiával lehetne átfordítani azt a mérkőzést, a következőn akár győztesre. Eközben a TE gyakorló győzött, kettő szettet nyert meg, itt is döntő szett volt. Ez azt jelentette számunkra, hogy ha mi megverjük a TE-t, akkor körbeverés van, és onnantól kezdve a pontállás számít, az a csapat jut tovább, amelyik több pontot szerzett. Úgyhogy az volt a cél, hogy nyerjünk mindenáron. És ez sikerült is, méghozzá két szettben, úgyhogy azonnali továbbjutóként tudtunk menni, mert mi egyel kevesebb szettet buktunk, mint a többiek. Így kerültünk a döntőbe. Az a szabály, hogy ezen a tankerületi versenyen nem vehet részt leigazolt játékos. Nálunk mindenki más sportágból jött, senki sem röplabdázott soha, ami hátrány volt. Így azt gondolom, hogy nálunk a csapatösszetartás volt a fő, a motiváltság, a koncentráció. Nálunk az egyéni képességek döntötték el, hogy jól együtt tudjunk működni. Azért tudtunk tovább jutni, mert a csapat rendkívül színes és rendkívül jó képességekkel rendelkezik benne mindenki.
- Mikor állt össze ez a csapat?

- A lányok nem régen lettek győztesek szintén, őket mi készítettük fel. És akkor jött az ötlet, hogy miért ne induljanak a fiúk is, hiszen a testnevelés órák keretében, jól összeállt a csapat, ami 10-11. -es diákokból áll. Tehát, a verseny előtt egy-két héttel kezdtünk el aktívan készülni.

- Ki tudna emelni esetleg, a tanár úr, egy-két játékost, akik igazán kiemelkedően jók voltak?
- Mindenkiről tudnék mondani, egy-két jó dolgot, nem tudom azt mondani, hogy valaki jobb volt, mint a másik. Blaskó Benedek például nagyon jó fizikai adottságokkal rendelkezik, minden egyes sporteseményre elküldjük, és nagyjából mindent meg is nyer. Orbán Bence, a csapatnak az esze, aki a szabályok maximális kihasználásával és a pályán lévő látásával segíti a csapatot. És van a technikailag legjobb röpisünk, Speer Erik, ő hobbiból eljár röplabdázni. Van a csapatnak egy megbízható gerince, akik nélkül nem lehet elmenni, nem hibáznak szervát, jók az alapokban és a csapat tartását maximálisan megadják, motiváltak. Közülük kiemelhetjük Ferdinándot, Borbély Ágostont, Balog Mátét, Szabó Barnabást, aki még a jókedvért is felelős a csapatban. És van még egy nagyon erős játékosunk, Urbán Ádám, neki például az akarata az erőssége. De egyébként az is nagyban segítette a csapatot, hogy a srácokkal nagyon sokat kommunikálunk, órán kívül is, ők egy igazán összeszokott, jó banda. Nagyon jó a kapcsolatom velük.
- És milyen volt a csapat játéka a döntőn?
- Három csapat jutott be a döntőbe, a Városmajori Gimnázium (VMG), az Arany és a Tamási. Az Arany ellen játszottuk az első meccset, az első szettet elvesztettük, de aztán a második szettben már sokkal jobbak voltunk és a harmadik szettben is tudtunk győzni. Utána a VMG ellen játszottunk, ahol a mi csapatunk egy olyan ellenféllel találkozott, akik nagyon képzettek voltak, mint később kiderült a gimnáziumnak van röplabda szakköre, ahol szintén sokat tudtak készülni, ez látszott is a teljesítményükön. Képzettebbek és jobbak voltak, de tisztességesen helyt álltunk, és sikerült az ezüstérmet megszereznünk. A VMG ellen már többet kellett időt kérnem, annak érdekében, hogy a motiváció fennmaradjon, mert a srácok elkedvetlenedtek, az ellenfél erős játékképességétől. Ettől függetlenül kihozták a maximumot a lehetőségeikből.
- Megmarad ez a csapat?
- Remélem, hogy jövőre is összeállunk, nyilván kiegészülve alsóbb évfolyamosokkal, az érettségik miatt nem tudom, hogy mennyire lesznek hajlandóak a srácok áldozni a szabadidejükből, de remélem, hogy megoldjuk, és ismét tudunk szerepelni ezen a bajnokságon, minimum hasonló eredményekkel.
- És hogy szerepeltünk a foci bajnokságon?
- A labdarúgó bajnokságon a csapat tagjai főleg a tizenegyedik osztályokból kerültek ki, és a nyolcadik osztályból Sági Bencével egészült ki, akit külön szeretnék kiemelni, mert tisztességgel felvette a harcot a gimnazistákkal szemben. Küzdésből, kondícióból és játéktudásból nem volt hiány nála, fontos tagja volt a csapatnak. Az első meccset a VMG ellen játszottuk, 0-0-ás döntetlen lett, az Arany ellen győzni tudtunk, a VMG – Arany meccse döntött arról, hogy mi lesz a végeredmény. Mi ezt győztesként vártuk, mert nekünk volt a legtöbb pontunk. A meccs az utolsó negyven másodpercig döntetlen volt, de az utolsó pillanatban, az VMG két gólt is rúgott, így ugyanannyi pontunk lett, de gólkülönbséggel tudott nyerni a VMG. Ezért

ismételten csak másodikkak lettünk úgy, hogy nem kaptunk ki. De nagyon jó volt a csapat játéka, és büszke vagyok a szereplésükre.

Lukács Anna (9.n)

TERMÉSZETTUDOMÁNY

Mi újság a csillagok között? – Április

Mindjárt húsvét, itt van a tavaszi szünet, és hamarosan a nyár! Ám nem csak a Földön izgalmas 2025 áprilisa...

Április 21-e éjjelén meteorhullás várható, de nem akármilyen. A **Lyridák** az egyik legrégebbi ismert meteorraj, már az ókorban is ismerték őket. A meteorok egy Thatcher nevű üstökös által hátrahagyott törmelékből származnak, ebbe a törmeléksávba halad bele a Föld. A porszemcsék, ahogy belépnek a Föld légkörébe, a súrlódástól felizzanak, és fénylő csíkot húzva elégnak. Ezt látjuk meteorként. A legjobb tapasztalatért menj messzebb a nagy épületektől, erős kivilágításoktól és egy biztonságos, sötét helyről élvezd a meteoritfürdést!

Ebben a hónapban elkapathatjuk a ritkán visszatérő M3-as csillaghalmazt is! De mi az a csillaghalmaz? A csillaghalmaz csillagok gravitációsan összetartozó csoportja, rengeteg csillag egy „csomóban”. Az M3-as (Messier 3) csillaghalmazt Charles **Messier** francia csillagász fedezte fel 1764-ben, miközben üstökösöket keresett. Amikor rájött, hogy nem üstökösöt talált, beleírta az érdekes objektumainak listájába, melyet ma Messier katalógusként ismerünk. A Messier 3 akár 11-13 milliárd éves is lehet, a Földtől 34 000 fényévre helyezkedik el, és több mint félmillió csillagot tartalmaz. Távcsovön keresztül a Messier 3 (M3) egy kis, homályos pontnak látszódik, de a csillagászok profi teleszkópját használva a gyönyörű csillaghalmaz sokkal jobban látható.

Hogyan találod meg a bolygókat az égen? A **SkyView Free** (ingyenes) alkalmazás, amit én is már évek óta használok, segít a tájékozódásban: a közeli égitesteket beazonosíthatod, köztük a Naprendszer bolygóit, a Napot, illetve a nevezetes csillagképeket és a Nemzetközi Űrállomást (International Space Station, ISS) is! Jó csillagvadászatot! **Kérszigeti Zsuzsanna (7.b)**

A fehérjék sötét oldala

Előzőleg már betekintést nyertünk a fehérjék világába, hogy milyen sokfélék, fontosak és mennyien foglalkoznak folyamatosan a megismerésükkel.

De vajon minden fehérje olyan bonyolult? Ehhez egy kicsit közelebbről kell megnéznünk őket.

A fehérjék **aminosavakból** épülnek fel. Ezek szerkezete egyszerű, egyetlen részük van, amiben különböznek, ezek az ún. oldalláncok. Összesen 22-féle aminosav ismert. 1806-ban azonosították az elsőt, amit a spárga növényből vontak ki, ez lett az **aszparagin** nevű. Az utolsó ismert aminosavat, a **treonint**, 1938-ban azonosították.

Ha csak 22-féle aminosav van akkor, hogy lehet ilyen sokféle fehérje?

- Ezeket az aminosavakat nagyon sokféleképp lehet sorrendbe rakni, kombinálni
- Különböző hosszúságú láncot lehet építeni belőlük

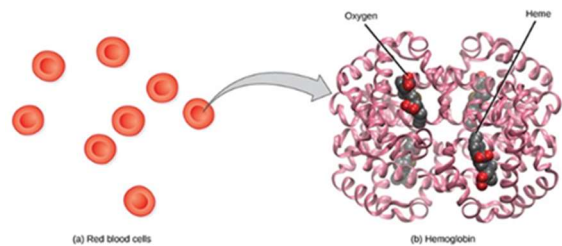
Ha nagyobb méretű fehérjét kell összerakni, akkor ott már bonyolódik a szerkezet. Csavarodik, hullámzik, gabalyodik.

A fehérjék felépítése, az aminosavak sorrendje mind a sejtmagban levő **DNS**-ben vannak kódolva. Például amikor növekszik a hajunk, a benne levő nagy mennyiségű fehérjét, a **keratint** folyamatosan elő kell állítani a sejteknek. Vagyis a sejtmag irányításával, mint egy építkezésen tégláról-téglára, itt aminosavról-aminosavra szabályos sorrendben össze kell őket kapcsolni.

Az egyik legösszetettebb fehérje a **hemoglobin**, ami a vérben a vörösvértesteket építi fel.

Most, hogy jobban megismertük a fehérjék felépítését, biztos kíváncsi lett az olvasó, hogy mi lehet a fehérje sötét oldala. Nos ehhez egy kicsit kutakodnia kell, ugyanis egy keresztretjvény megfejtése fogja elárulni ezt.

Kellemes kalandozást!

Írta és szerkesztette: Szücs V. Ágnes

KULTÚRA

Tulipánszedés a Balatonnál

Már sokan várták, és itt van, elérkezett a tavasz. A 20 fokos, meleg, napos időjárás. Ilyenkor virágba borulnak a növények, úton vannak hazafele a gólyák és a többi madár is. De nem csak a madarak szoktak utazni a jó idő miatt, hanem az emberek többsége is. Sokan mennek le a balatoni nyaralójukba, vagy csak esetleg egy-egy napra, azért, hogy kikapcsolódjanak. Balatonföldvártól nem messze, Kőröshegyen található a Kőröshegyi Tulipán és Levendula Park. Ebben a parkban található Magyarország legvarázslatosabb virágmezője, amely tavasszal és nyáron is lenyűgöző panorámával és látvánnyal várja a látogatókat.

Tavasszal tulipán szedésen vehetnek részt az emberek. Saját kezűleg szedheted a friss, különböző színű tulipánokat, amiből saját csokrot készíthetsz, és még haza is viheted. Eközben a Balaton gyönyörű panorámáját is csodálhatod. Ha esetleg elfáradtál volna a virágszedésben, akkor le tudsz ülni és megihatsz egy kávé, vagy ehetsz egy kis sütit a Levendula kávézóban. A kávézóban vannak különleges levendula ízesítésű, házi készítésű ételek és italok is. De a parkban nemcsak virágot lehet szedni, hanem vannak más programok is. Vannak bizonyos helyeken fotópontok, ahol a virágcsokorral és barátaiddal tudsz fényképeket készíteni, vagy esetleg a kutyusoddal is, mivel ez a hely kutyabarát. Ha nagyon megtetszett a hely, és nyáron is szeretnél visszamenni, akkor a tulipán szedés helyett a Levendula fesztiválon vehetsz részt, ahol 8 hektárnyi levendulából magadnak szüretelheted le a kiválasztott szálat. Ott adnak hozzá egy aratótáskát és egy metszőollót, azért, hogy könnyebb legyen szüretelni.

Szűcs Réka (9.n)

Osterbräuche in den deutschsprachigen Ländern

Der deutsche Name des Festes, Ostern, stammt von einer alten germanischen Göttin, Ostara, deren Fest auf die Frühlings-Tagundnachtgleiche fiel. Ostern, an dem die Christen jedes Jahr der Auferstehung Christi gedenken, ist für viele einer der wichtigsten Feiertage des Jahres. Überall wird das Fest Ostern mit verschiedenen Traditionen gefeiert, die Jahrhunderte zurückreichen.

Ostern in Tamasi

Am letzten Schultag vor den Frühlingsferien begann die Klasse 9n in der Volkskundestunde Ostern mit Spiel und Spaß in einer guten Atmosphäre

zu feiern. Sie verbrachten die Zeit mit ehemaligen Traditionen der Ungarndeutschen wie Eierbmalen, Eierrollen und sie backten Hefezopf mit Rosinen. Ihre Lehrerin Edina Vadai organisierte einige wirklich gute Programme, um den Schülern sowohl die Bedeutung als auch die spielerische Seite von Traditionen zu vermitteln.

Dieses Programm hat sich nicht nur positiv auf die manuelle Geschicklichkeit ausgewirkt, sondern auch auf die Art und Weise, wie die Schüler miteinander umgehen. In guter Atmosphäre, in der viel gelacht wurde, wurden neue Freundschaften geschlossen. Nach dem Bemalen von Eiern, dem Rollen von Eiern und verschiedenen Wettbewerben konnte man sich bei einem leckeren selbstgebackenen Brot entspannen. Wir freuen uns, dass die Ostertradition von Tamási mit außergewöhnlichen Ideen bereichert wurde, die wir im nächsten Jahr hoffentlich beibehalten und weiterführen werden.

Húsvéti hagyományok a németnyelvű országokban

Az ünnep német elnevezése, az *Ostern* szó egy ősi germán istennő, Ostara nevéből származik, akinek ünnepe éppen a tavaszi napéjegyenlőség idejére esett. A húsvét, amikor minden évben Krisztus feltámadására emlékeznek az emberek, sokak számára az év egyik legfontosabb ünnepe. Sokszínű, évszázadokra visszatekintő hagyományokat ápolva ünnepelnek ilyenkor az emberek.

Húsvét a Tamásiban

A tavaszi szünet előtti utolsó tanítási napokban a 9.n osztály jó hangulatú, vidám játékokkal kezdte meg a húsvétot. A német nemzetiségi népművelés órán sváb hagyományokkal – például tojásfestéssel, tojásgurítással és kalácssütéssel – töltötték az időt. Vadai Edina tanárnő ötletes és tartalmas programokat szervezett, hogy a diákok megtapasztalhassák a hagyományok fontosságát és játékosságát egyaránt.

Ez a program nemcsak a kézügyesség fejlesztését szolgálta, hanem a diákok egymás közötti kapcsolatára is pozitív hatással volt. A jó hangulatban, sok nevetés közepette új barátságok is szövődtek. A tojásfestés, gurítás és különböző versenyek után pihenésképpen tökéletes lezárása volt a napnak a finom, házi készítésű kalács közös elfogyasztása.

Boldogan állapíthatjuk meg, hogy a Tamási húsvéti hagyománya igazán rendkívüli ötletekkel gazdagodott, amelyeket reméljük megőrizzük és jövőre is tovább viszünk.

Lukács Anna (9.n)

A csend ideje

Vannak ünnepek, amiket nem megünnepelni kell, hanem hagyni, hogy megtörténjenek velünk. Sokáig nem értettem ezt. A húsvétot például mindig csak "tudtam". A dátumot, a hagyományokat, a misét, a feltámadást. Egy ünnep volt a sok közül. Szép, viszont távoli.

De tavaly valami megváltozott. Nem történt semmi nagy dolog. Nem volt veszteség, nem volt tragédia. Egyszerűen csak... elfáradtam. A sok elvárástól, a rohanástól, attól, hogy mindig előre fel kell készülni testben és lélekben. És amikor eljött a Nagyhét, hirtelen úgy éreztem, nem akarok semmit csinálni. Nem akarok tojást festeni, nem akarok locsolkodni, még templomba menni sem. Csak csendet akartam. Valami egyszerűt, ami még nagyobb értéket nyújt számomra. Valami igazit.

Nagypénteken kimentem a kertbe. Leültem a földre, hátamat a diófának vettem, és csak néztem, ahogy a szél enyhén mozgatja a fa leveleit. A természet lassan, de biztosan bontotta ki magát. Nincs benne kapkodás. Mindennek ideje van. A rügyeknek, a napfénynek, az esőnek. És talán nekünk is.

Ott a csendben rájöttem, hogy a húsvét nem csak egy ünnep, amit „tudni kell”. Nemcsak a feltámadásról szól, hanem arról is, hogy mi is képesek vagyunk megújulni. Hogy újrakezdhetünk, vagy akár csak lelassíthatunk kicsit. Hogy az élet nem attól szép, hogy mindig jól csináljuk, hanem attól, hogy próbáljuk jól csinálni. Akár arról, hogy addig próbálkozunk, amíg össze nem jön, vagy ha úgy gondoljuk, akkor belekezdünk valami újba. De nem adjuk fel, mert tudjuk, hogy sikerülni fog. Lassan, de menni fog, mert ott van Ő, aki a teljes életét feláldozta értünk és újra megtenné bármikor. Értünk, mindannyiunkért. És talán ez az igazi húsvét: nem a tökéletesség, hanem a szeretet, ami mindig elég erős ahhoz, hogy új életet adjon, és mindig ott van, hogy felálljunk, ha elesünk.

Nem vagyok tökéletes. Néha elfelejtek imádkozni, néha nem értem, miért van annyi szenvedés a világban. Néha türelmetlen vagyok, máskor túlságosan is csendes. De valahogy mégis jó tudni, hogy van egy ünnep, ami minden évben emlékeztet arra: van remény. És hogy nem vagyok egyedül benne. Hogy mások is keresnek. Mások is fáradtak néha, és mások is vágynak arra, hogy újrakezdhessenek.

Ez most már nem csak egy ünnep. Ez egy emlékeztető lett. Hogy lehetek gyenge, de mégis szerethető. Hogy van időm. Hogy nem kell mindig megfelelni. Csak nyitva lenni; a fénynek, az embereknek, a reménynek.

És tavaly először tényleg úgy éreztem: megtörtént velem a nagybetűs Húsvét.

Török Abigél (9.n)

Strangers to dating

It was a late afternoon, and Mia was out partying and dancing with her friends. It was already late into the night, but they were dancing like there was no tomorrow. The music was loud, and it boomed inside their hearths, the dancefloor was flooded with people pouring their emotions into dance. It was a heartfelt mess. The younger people were all over the dance floor moving their body to the rhythm of the music. But this was no ordinary party, this was a ball, but not only with waltz, but instead with more modern and upbeat dances, like jive, chachacha and Charleston. It was a place where the younger generation, as well as the older generation could dance to their hearts content. Once it was later, they started to play slower music and also the elderly could join, but a few couples stayed on the dance floor to enjoy a slow and romantic waltz or a tango. It was at this time, that Mia found herself looking at a guy in the ballroom, he was dreamy and danced well. She has been already looking at him for some time now, she was bewitched by the way he danced... or rather flew across the floor. He was captivating, the way he moved, the girl in his arms was like a puppet, that only he knew how to move. It was eye-catching.

Diana, one of Mia's friends woke her up from her daydream, she looked frustrated. "Why don't you just go to him already, we all can see you want to and it's getting antagonising to watch you slowly obsess over a guy." Mia looked at her with a pout playing on her lips, it was a rare occasion, that Diana said something so openly, not to say something this bold. Without a second of hesitation she continued. "If I were you, I would just go to him and ask if he's still available for the next dance, don't be so pathetic and go to him already."

Mia was surprised by her friend and took a minute to compose herself. A few seconds later, when the shock has subsided, she spoke. "If only I had one tenth of your courage, I would, but look at me, it's only me. I'm nothing special." Diana sighed and looked disapproving at Mia, she tried to convince her a few more times, saying things like: If you had had the desire to actually dance with him, you would have already asked him, so if you are serious about asking him, do it already or something along the lines of: If you don't ask him, I will go there and ask him myself if he wants to dance with you. It became quite bothersome for Mia after a few minutes, so she finally threw in the towel and started walking in his direction. He noticed her and extended his arm towards her and asked if he can have her next dance. Mia went as red as a tomato but just nodded. After their dance, the guy asked: If you have no one to take you to dance, could I interest you in grabbing a drink? She agreed without thinking about it too

much, it was a dream come true for her. They talked for half an hour and bonded over their similar taste in music and food. He also revealed his name, it was Leo, short for Leonard.

After they got accustomed to each other Mia said: Imagine you being in my shoes, I was looking at you for half an hour before I finally decided to go your way, but you looked at me and asked me to dance, why did you ask me? God, I wish I had the courage to approach you sooner. The answer from a stranger came from behind Leo, she was startled at the interruption. "I hope this will teach you a lesson Leo, I don't want to go through this again. He was staring at you too, it was annoying." The angry and flushed Leo turned around and almost shouted at his friend, it was a sight to behold how the once cocky friend slumped back into his chair after Leo saying: Unless you have something to say, say it to my face Buck!

Mia and Leo danced and laughed during the remaining of the ball and when they started to say goodbye, Leo stopped Mia. "I know I only known you for a few hours, and this might sound weird, but let's get this over with. Mia, if you have free time anytime soon, will you go on a date with me?"

Békei Emese